

O Deplină Asigurare

Textul Biblic: Evrei 6:9-20

Versetul de aur

Nădejdea pe care o avem ca o ancoră a sufletului; o nădejde tare și neclintită, care pătrunde dincolo de perdeaua dinăuntru Templului, unde Isus a intrat pentru noi ca înainte-mergător, când a fost făcut "Mare Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec". Evrei 6:19-20

Introducere

De-a lungul secolelor, oamenii de știință au speculat că scriitorul ar fi putut fi Barnaba, Sila, Apolo, Luca, Pavel sau Priscila. Chiar dacă nu știm numele autorului, cei ce au ascultat-o au știut. Unii cercetători cred că autorul a locuit la Roma. Această afirmație se bazează pe scrierile lui Clement al Romei (35–99 AD.), care a citat numeroase pasaje din Evrei (Evrei I apoi I Clement 36 non-biblic). În plus, există o referire la Italia în Evrei 13:24.

Există diferite moduri de a contura conținutul cărții. Cartea conține cinci pasaje de avertizare. Aceste cinci sunt Evrei 2:1–4; 3:7–4:13; 5:11–6:12; 10:19–39; și 12:14–29.

Fiecare secțiune de avertizare include o chemare la mântuire și o descriere clară a consecințelor dacă este respinsă calea lui Dumnezeu.

Textul lecției de astăzi include o parte a celui de-al treilea avertisment. Acest pasaj constă din patru secțiuni împărțite între apeluri negative și pozitive. Evrei 5:11–14 este negativ, contracarat de 6:1–3 pozitiv. Evrei 6:4–8 revine la un avertisment negativ și este compensat de încurajarea găsită în lecția de astăzi

Contextul lecției

I. Promisiunea făcută de Dumnezeu (Evrei 6:9-12)

A. Declarația lui Pavel (v9)

În versetul 8, scriitorul cărții Evrei și-a încheiat avertismentele negative și nu dă detalii despre aceste „lucruri mai bune”, spunând doar că sunt lucruri de anticipat.

B. Sursa lucrurilor mai bune (v 10a)

După ce a prezentat promisiunea unor lucruri mai bune, scriitorul prezintă pe cel ce face promisiunea: Dumnezeu. Cu alte cuvinte, am putea afirma că ceva este „bun” declarând că „nu este rău”. Prin urmare, faptul comunicat aici este că Dumnezeu este drept. Premisa dreptății lui Dumnezeu este legată de faptul că El nu uită niciodată osteneala noastră.

C. Baza Credinței (v 10b-12)

Destinatarii acestei scrisori au ajutat prin dragostea lor la mântuirea multora. Mântuirea este prin har prin credință și nu prin fapte (Efeseni 2:8-9). Isus spusese că lumea prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, „dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” (Ioan 13:35), iar această râvnă să o păstreze până la sfârșit.

Opusul râvnei este lenevia, cuvânt folosit și în Evrei 5:11.

Autorul cărții Evrei i-și dă seama că cititorii ar putea avea nevoie de mai mult decât o discuție în acest sens. Astfel, cititorii sunt încurajați să urmeze exemplul celor care au fost credincioși în lucrare (u1 Cori 4:6; 11:1; Ef 5:1; 1 Tes 1:6; 2:14).

II. Împlinirea Făgăduinței (Evrei 6:13-20)

A. Împlinirea făgăduinței prin măreție lui Dumnezeu (v 13-15)

Avraam este menționat pe nume de 10 ori în cartea Evrei. În mod clar, el este o figură

esențială pentru scriitorul cărții Evrei. Aici se pune accentul pe Dumnezeu, care i-a făcut o anumită făgăduință. Pentru că Dumnezeu nu putea să jure pe cineva mai mare S-a jurat pe Sine însuși. Prin promisiunea lui Dumnezeu făcută lui Avraam, că va avea mulți descendenți, toate națiunile lumii vor fi binecuvântate (Geneza 18:18; 22:17–18). Făgăduința făcută lui Avraam întârzie să vină așa că el a vrut să contribuie la împlinirea planului lui Dumnezeu prin nașterea lui Ismael, dar după 14 ani sa împlinit promisiunea lui Dumnezeu prin nașterea lui Isaac.

B. Prin credincioșia lui Dumnezeu (v. 16–20)

Când Dumnezeu sa jurat pe El Însuși, Dumnezeu a comunicat la nivelul înțelegerii omenirii din acel moment. A făcut acest lucru pentru a nu exista nicio îndoială cu privire la intenția și angajamentul său de a-și pune în aplicare planul. Această hotărâre reflectă natura neschimbătoare a cuvântului Său. Dumnezeu nu poate face nimic care i-ar încălca propria natură. Dumnezeu este cel care a creat toate regulile care conduc universul. Acest fapt dezvăluie că este un Dumnezeu al ordinii, nu al dezordinii. Nu trebuie să pierdem din vedere faptul că un scop important al scriitorului este de a împiedica cititorii să se îndepărteze de Hristos (Evrei 6:4–6).

CONCLUZII

Când Dumnezeu ia promis lui Avraam că urmașii lui vor binecuvânta toate națiunile, acesta a fost începutul legământului Avraamic. A fost o promisiune care a ajuns dincolo de urmașii apropiați ai lui Avraam pentru a cuprinde întreaga lume. Împlinirea făgăduinței se afla în lucrarea lui Isus pe cruce. Odată ce datoria omenirii pentru păcat a fost plătită, nu mai era necesară nicio plată.

Asta înseamnă că suntem chemați să fim moștenitori ai promisiunii, nu să fim cumpărătorii promisiunii. Întrebarea este dacă putem sau nu trăi acest adevăr care schimbă viața. A trăi acest adevăr înseamnă că ne lăsăm conduși de lucrarea lui Hristos și încetăm să mai încercăm să salvăm ceea ce am moștenit deja prin credință.

Ce trebuie să memorăm: *Fi sigur că viitorul tău este asigurat !*